

ADLERWEG

ADLERWEG

OOSTENRIJK - TIROL

OOSTENRIJK - TIROL

ADLERWEG DEEL 1 VAN SANKT-JOHAN TOT ACHENSEE

Zaterdag 18 juni 2005

Om 05.45 uur vertrek ik in Merchten om tegen 06.00 in Bollebeek mijn twee wandelvrienden, Etienne en Marie-Rose, op te pikken. De rugzakken staan reeds buiten op mij te wachten. Het is een lange rit naar Sankt-Johan in Tirol waar de Adlerweg begint. Gelukkig hebben we airco in de wagen want de weerman heeft meer dan 30° voorspeld. Het belooft tevens een prachtige week te worden qua weer daar er een hittegolf voorspeld wordt.

Rond 16.00 u komen we aan in Sankt-Johan. Ik ben er al eens eerder geweest en rijd meteen tot aan de parking waar de Adlerweg vertrekt. Op twee kilometer daarvandaan hebben we een Zimmer frei (Haus Sapporo) gevonden waar we kunnen overnachten.

Haus Sapporo in Sankt-Johan

Mijn wandelvrienden Etienne en Marie-Rose aan het tuintje van ons gasthof. Op de achtergrond zie je het Kaisergebirge waar de Adlerweg begint.

Zondag 19 juni 2005

- Van : Sankt Johan in Tirol 660 m
- Naar : Gaudeamus Hütte 1.267 m
- Afstand : 10 km
- Stijgen : 800 m
- Dalen : 400 m
- Duur : 6 uur

We vertrekken rond 09.00 uur te Sankt-Johan In Tirol aan Haus Sapporo Hinterkaiserweg, 47. We mogen de wagen achterlaten op de parking van ons logement. Vandaar is het ongeveer een half uurtje stappen tot Rummlerhof (780 m), het begin van de Adlerweg.

Onderweg ontmoeten we een ouder Oostenrijks echtpaar die ons vragen wat we gaan doen. Zij hebben reeds over de Adlerweg gehoord.

Aan de splitsing Granderalm (1.263 m) en Ackerlhütte (1.445 m) verlaten we dit echtpaar. Zij volgen de richting Granderalm en wij gaan richting Adlerweg. Geen al te zware klim door het bos. Verschillende holen gezien in de rotswanden.

Er zijn zelfs holen bij waar je verschillende auto's kan in parkeren. We zien ook enkele rotsklimmers aan het werk. Wij passeren immers rotsen die eigendom zijn van een Oostenrijkse klimvereniging.

Deze vereniging heeft ter plaatse zelfs een echt toilet staan waar Marie-Rose dan ook gretig gebruik van maakt.

Wij zien tevens enkele mooie watervallen.

Aan de mooi gelegen Ackerlhütte eten we onze boterhammetjes op. Het is een kleine maar mooie hut. Het eerste gedeelte van de hut is leef- en kookruimte voor de huttenuitbater en in het achterliggende gedeelte zijn de lagere. De hut biedt plaats aan 15 lagere.

Ackerlhütte in Wilden Kaiser

Vervolgens stappen we verder tot aan de Gaudeamushütte (1.263 m). Onderweg passeren we Baumgartenalm (1.572 m) en hebben we zicht op de Gruttenhütte (1.620 m).

Mooi zicht op de Gruttenhütte die gelegen is op 1.620 m hoogte

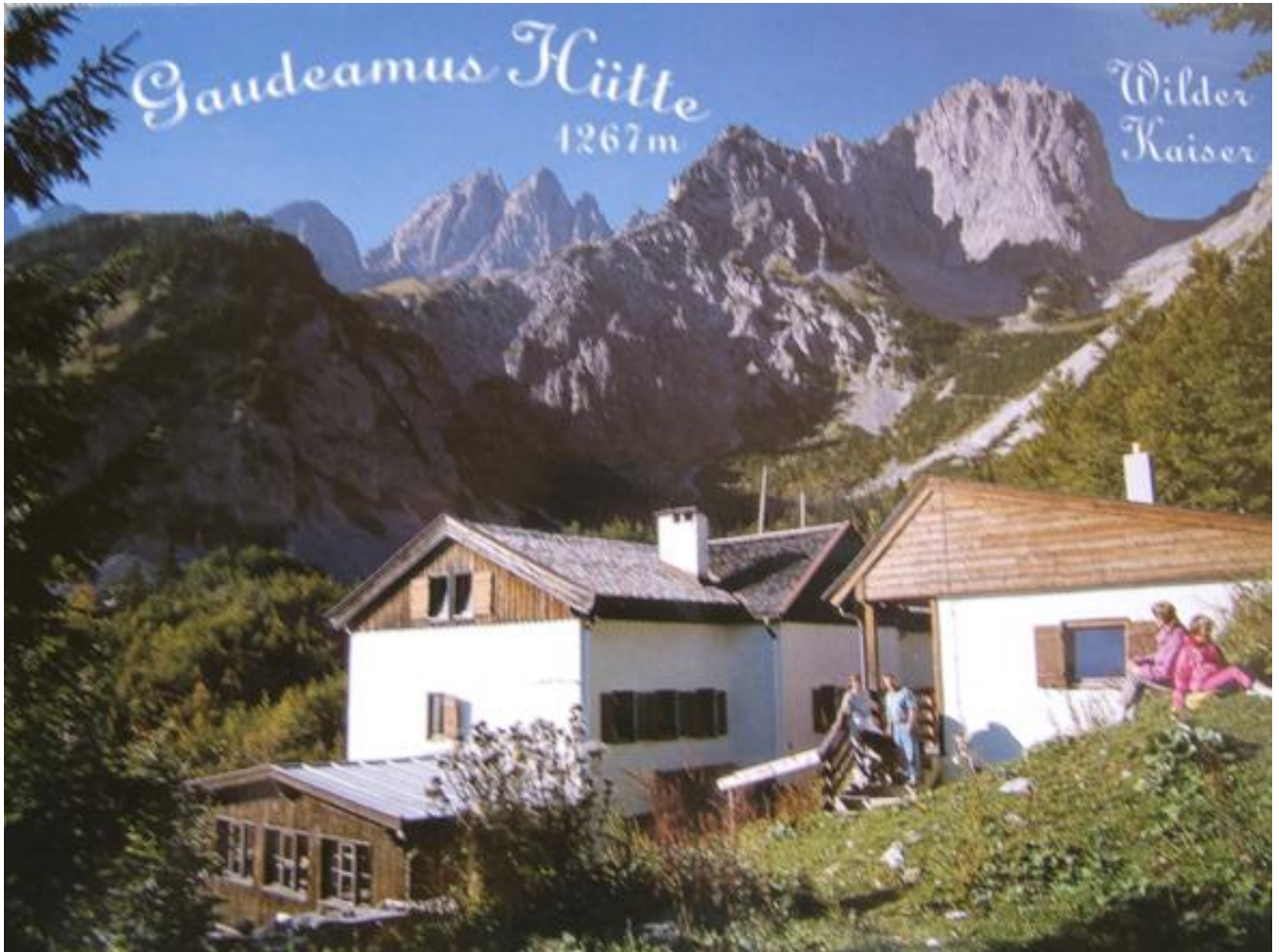
Via een klammweg kunnen we deze hut bereiken van aan de Gaudeamushütte, op 1 ¼ uur doch niemand van ons heeft hier nog goesting voor wetende dat de volgende dag de zwaarste dag zou zijn.

Zicht op de afdaling naar de Gaudeamushutte

De Gaudeamushütte is een zeer grote hut met nieuwe uitbaters en is gelegen langsheen de hoogste toppen van de Wilder Kaiser. Wij slapen er op lagers en dienen de lagers met niemand anders te delen. De hut is gebouwd in 1899. Wegens werken aan het sanitair zijn er

geen douches en dienen we ons te wassen in de toilettenruimte aan een lavabo met enkel koud water.

Vandaag legden we ongeveer 10 kilometer af. We klommen zowat 800 meter en daalden ongeveer 400 meter. Dit alles over een tijdsperiode van zowat 6 uur in een temperatuur van 25° à 30°.

Maandag 20 juni 2005

- Van : Gaudeamus Hütte 1.267 m
- Naar : Kaindl Hütte 1.318 m
- Afstand : 25 km
- Stijgen : 1.100 m
- Dalen : 1.200 m
- Duur : 9 uur

Vertrek rond 08.00 uur. Het belooft weer een warme dag te worden. Afgedaald tot de Riedlhütte welke gelegen is op 1.264 meter hoogte. Deze hut is tevens gesloten. Vervolgens lang gezocht naar de Wilder Kaiser Steig doch deze niet gevonden. Mogelijk bestaat deze weg dan ook niet meer. We dalen dan maar af via de enige weg (jeepweg) die er is.

Op weg naar Scheffau

We dalen af tot in het dorp Scheffau, gelegen op 650 meter hoogte, waar we wat drank inslaan. In het dorp zien we echter wel een wegwijzer richting Wilder Kaiser Steig, dus mogelijk bestaat hij dan toch. Vervolgens, via de rijbaan stappen we verder tot de Hintersteinersee welke op 892 meter hoogte ligt. Lange asfaltweg, steeds bergop. Er lijkt maar geen eind aan te komen. Het is tevens snikheet. Rond de middag komen we aan bij de Hintersteinersee. Het is een zeer mooi meer maar men kan het enkel maar betreden tegen betaling.

De Hintersteinersee

In deze periode vind je duizenden Gentianen op de almen.

We eten en rusten buiten het meer. Vervolgens stijgen we via een mooie bosweg tot Walleralm (1.171 m). Het is een zeer mooi gelegen alm, waar veel volk is. Rond de Walleralm liggen er nog enkele boerderijen waar eveneens terrasjes zijn aangelegd. Er is dan ook genoeg gelegenheid om onze dorst te lessen.

Bij aankomst aan de Walleralm vertrekt daar juist het Oostenrijks echtpaar dat we de eerste dag ook al hadden ontmoet. We wisselden enkele woorden met elkaar en nemen vervolgens afscheid.

De met zon overgoten Walleralm

Vervolgens vatten we onze laatste klim van de dag aan, naar Hocheck (1.470 m). Korte maar steile klim. Vanop de top hebben we zicht op de Walleralm en op onze volgende slaapgelegenheid, de Kaindlhütte (1.293 m). De Kaindlhütte is gelegen in een romantisch dalletje waar zich enkele boerderijen en jachthutten bevinden en ook een zeer mooi oud kapelletje dat zich nog steeds in de originele toestand bevindt. Het torentje en het dak van deze kapel zijn vervaardigd uit houten dakpannetjes.

Marie-Rose en Etienne naderen de hut

Het romantische kapelletje aan de Kaindlhütte

Wij bevinden ons nu aan de achterzijde van de Wilder Kaiser.

Er is veel volk in de Kaindlhütte, gelukkig hebben we gereserveerd. Het avondmaal is zeer lekker. Vooral de soep valt goed in de smaak. Welke soep het is wist niemand maar ze is enorm lekker. We laten dan ook aan de uitbaters weten dat het eten zeer lekker was. Dit wordt meteen doorgegeven aan de keuken. We krijgen er een vierpersoonskamer toegewezen waar we met ons drieën mogen slapen. Een dubbelbed en twee stapelbedden. In het midden van het dubbelbed bevindt er zich een plank die de twee matrassen van elkaar scheidt. Etienne heeft deze plank niet gezien doch wel goed gevoeld met zijn knie..... Geen douches. We kunnen ons wel wassen in een kleine ruimte waar drie lavabo's staan met warm water.

Vandaag was het een zware dag. Wij legden 25 kilometer af, stegen 1.100 meter en daalden 1.200 meter. Dit alles in ongeveer 9 uur.

Dinsdag 21 juni 2005

- Van : Kaindl Hütte 1.318 m
- Naar : Buchackeralm 1.420 m
- Afstand : 11 km
- Stijgen : 1.800 m
- Dalen : 1.700 m
- Duur : 8 uur

We vertrekken rond 08.00 uur. We verlaten voorgoed de Wilder Kaiser en dalen te voet af tot in Kufstein (500 m) Bij het verlaten van het bos komen we aan een standbeeld van één of andere Oostenrijkse componist, doch zijn naam ben ik vergeten. In het stadscentrum doen we wat inkopen en vervolgens nemen we een taxi tot Unter Langkampfen (504 m). Op deze manier overbruggen we zowat tien kilometer. Zeer zware en steile klim door het bos. We bevinden ons nu in de Brandenbergeralpen. Rond de middag eten we in het bos langsheen ons steil klimpad. Na ons middagmaal klimmen we direct verder. Twee minuten later komen we toch wel aan een mooi plekje waar een bank staat met zicht op Kufstein!!!

Aangekomen in de Hölensteinhutte (1.259 m) genieten we van een koud drankje en van het majestueuze zicht rondom de hut.

Hölensteinhütte

Vervolgens vatten we onze klim aan, door een bospad naar de Köglhorn (1.645 m). De kam gevolgd tot de top van Hundsalmjoch (1.637 m). Op de kaart lijkt de kam nogal vlakjes te zijn. In werkelijkheid dienen we echter constant te dalen en te klimmen langsheen laddertjes en met kabel gezekeerde passages. Ik schat dat we ± 500 à 700 m extra moeten klimmen en dalen dan voorzien. De drie kilometer kam lijken er dan ook tien. In plaats van de voorziene 1 u 50 doen we er ongeveer 4 uur over. Door de zwaarte van deze kam genieten we maar weinig van het zicht op het Inntal, de Hohen Tauern, de Grosvenediger, de Zillertaller Alpen en de Tuxer Alpen.

Gekomen op het einde van de kam is er geen pad meer.

Een kruis op het einde van de kam

Via het kompas de richting aangehouden tot we op een jeepweg komen. Daar vragen we aan een boer waar de Buchackeralm is. We dienen nog een tiental minuten de jeepweg te volgen. De Buchackeralm (1.350 m) is een oud gebouw met veertien kamers. De alm wordt uitgebaat door een jongman die 32 vetbeesten lopen heeft. Het is er nogal naar de vuile kant en een warme maaltijd kunnen we niet krijgen behalve soep. Er is tevens geen elektriciteit in de alm. Naast het bed hebben we wel een kaars staan. Aan de zoldering hangt er tevens een lamp van 12 volt die een weinig licht geeft als de stroomgenerator aanstaat. Er is wel warm water aanwezig op de kamer. Wij zijn de enige gasten. Ondanks het weinige comfort is het er wel tof. We lachen er heel wat. Ludwig wast en scheert zich met zijn hoofd lamp op. Ludwig werd 's nachts tevens tot tweemaal toe gewekt door het geknaag aan hout door muizen of ratten. De beestjes zelf lieten zich echter niet zien.

Buchackeralm

In de buurt van de alm bevinden er zich tevens ijsholen. Deze zijn evenwel nog gesloten.

Het was terug een zware en warme dag. We legden slechts 11 kilometer maar moesten wel 1.800 meter klimmen en 1.700 meter dalen. Staptijd ongeveer 8 uur.

Woensdag 22 juni 2005

- Van : Buchackeralm 1.420 m
- Naar : Steinberg am Rofan 1.010 m
- Afstand : 25 km
- Stijgen : 300 m
- Dalen : 700 m
- Duur : 10 uur

We vertrekken rond 08.30 uur. Onderweg meerdere uitgedroogde waterlopen gezien. Zeer saaie en lange weg meestal op dolomietwegen, in de bossen. Juist voor Kaiserhaus zien we een imker aan het werk. Hij is volledig gekleed in een imkerpak.

We bewandelen de Kaiserklamm over een afstand van ongeveer 500 m. De klam is mooi doch in totaal is deze drie kilometer lang en de klamm wijkt af van onze route. Dus alle afstand dat we doen in de klamm dienen we terug af te leggen in de andere richting.

Marie-Rose trekt de kop langsheen de klam

Kaiserklamm

In Kaiserhaus drinken we een frisdrank. Er is tamelijk veel volk vooral omdat er een asfaltbaan naar toe loopt en er een grote parking is. Kaiserhaus (711 m) werd 500 jaar geleden voor het eerst gebouwd en heette vroeger anders. Nadat Keizer Frans Jozef I er een bezoekje had gebracht veranderde men de naam in Kaiserhaus.

Vervolgens via asfalt- en dolomietwegen naar Steinberg am Rofan (1.010 m) gestapt. Zeer saaie weg. Er is niets te zien behalve dan een eekhoortje dat in een boom klimt. Bij het binnenkomen van het dorp zien wij in de verte wel een hinde een alm oversteken. Onderweg hebben we tot driemaal toe eens gerust op een steen. Telkens nadat we gerust hadden, passeerden we 5 minuten later een bank!!!!

We overnachten in Zimmer frei. Marie-Rose en Etienne kunnen slapen in een twee persoonskamer met W.C. en douche. Ludwig slaapt op de noodkamer zonder W.C. en douche. Ludwig kan zich wel douchen in de twee persoonskamer. Dit is onze eerste douche

van onze reis. De noodkamer is eigenlijk de slaapkamer van de zoon des huizes. De zoon slaapt dan maar op de sofa. Alle drie eten wij die avond Kaiserschmarren.

Dit was veruit de zwaarste dag tot nog toe. We stapten tien uur over een afstand van 25 kilometer. Vandaag klommen we maar 300 meter en daalden we 700 meter, maar doordat we veelal in een dal vertoefden was het ook zeer warm.

Pension Birkenheim waar we overnachtten.

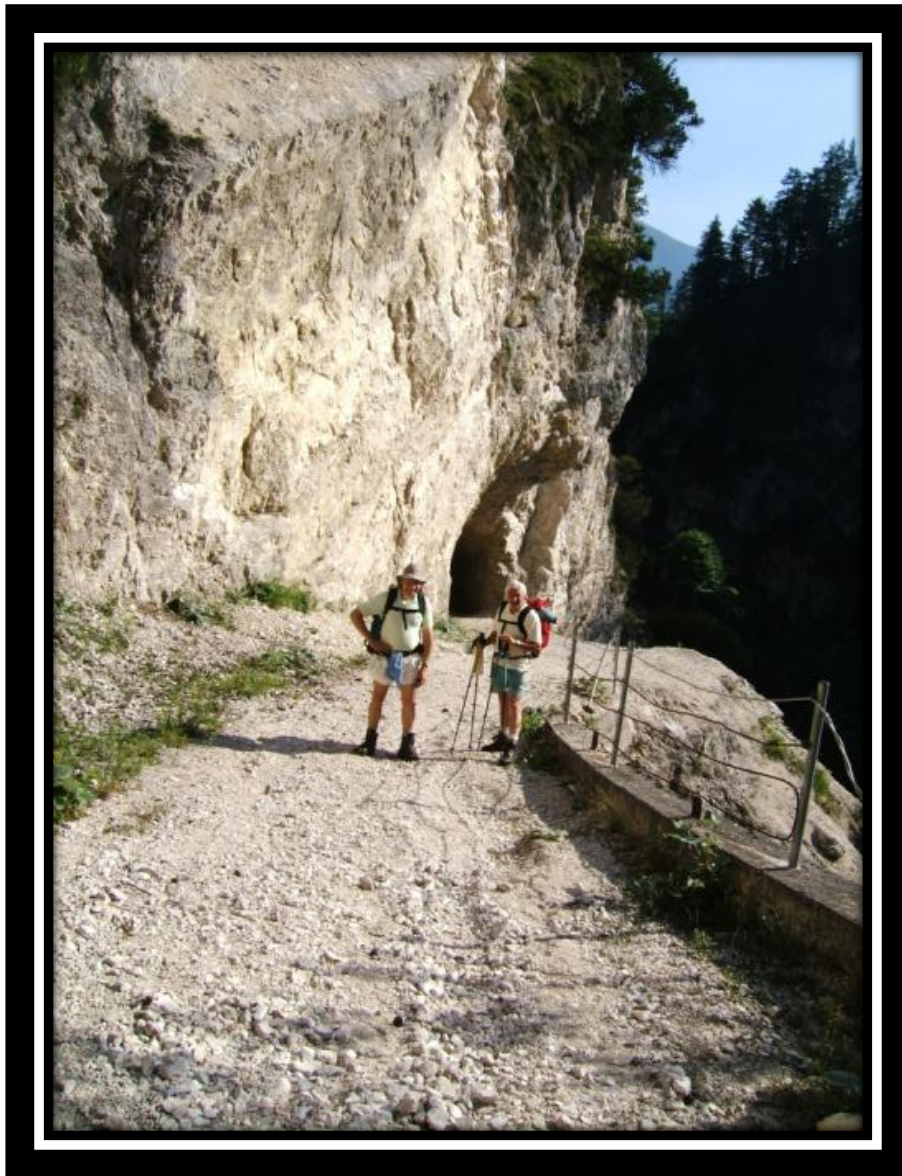
Marie-Rose en Etienne prepareren zich

Donderdag 23 juni 2005

- Van : Steinberg am Rofan 1.010 m
- Naar : Erfurter Hütte 1.831 m
- Afstand : 15 km
- Stijgen : 1.300 m
- Dalen : 400 m
- Duur : 8 uur

Na een goed ontbijt zijn we vertrokken om 07.30 uur. We bevinden ons nu in het Rofangebergte. Dit is tevens onze laatste maar mooiste dag van de tocht. We volgen vandaag vooral de weg nummer 401. Deze weg loopt over de Alpen, de Pyreneeën en het Tatragebergte.

Tot tweemaal toe dienen wij doorheen een tunnel, die uitgehouwen is in de rotsen, te stappen. Een tunnel van ± 30 meter en een tunnel van ± 50 meter.

Ludwig en Etienne voor een van de tunnels

Onderweg een Oostenrijks echtpaar tegen gekomen. De man is 87 jaar en de vrouw 80 jaar. Beiden zijn echter nog gezond en doen een wandeling in de bergen. De man kent een zekere Godelieve uit Vlaanderen. Meer gegevens heeft hij echter niet meer. Hij vraagt ons om haar de groeten te doen. Wij zeggen hem dat wij aan alle Godelieven de groeten zullen overmaken.

Boven in het bos rusten we even uit aan een mooie jachthut. Er is niemand aanwezig.

Jachthut

Vervolgens verder geklommen doorheen het mooie en schilderachtige Rofangebergte. Twee gemzen gezien tijdens onze klim. Het is wel een tamelijk zware klim. Rond de middag eten we aan de wondermooi gelegen Zireiner See (1.799 m).

Dit gebied wordt terecht “het mooiste eind van de wereld” genoemd. Het water van de See is helder. Er zitten heel wat kleine visjes in. Rond het meer liggen er tevens nog wat sneeuwvelden.

Omgeving Zireiner See

Tevens hebben we zicht op de Rofanspitze (2.259 m) die we straks over moeten.

Na ons middagmaal beginnen we aan de zware en moeilijke klim van de Rofanspitze. Af en toe dienen we gebruik te maken van kabels. We dienen ook regelmatig sneeuwvelden over te steken. Sommige sneeuwvelden liggen er te slecht bij om te betreden. Deze sneeuwvelden omzeilen we dan, wat extra moeite kost.

Lange afdaling naar de Erfurterhütte (1.831 m). Deze hut ligt in een zeer mooie omgeving.

De Mauritzalm, gelegen tegenover de Erfurterhütte

Qua panorama's is dit terecht de mooiste dag. We vinden het dan ook een mooie afsluiter.

Van aan de hut hebben we een mooi zicht op de Achensee en op het Karwendelgebergte waar volgend jaar onze tocht zal verder gezet worden.

De Achensee van aan de Erfurterhütte

Vandaag legden we ongeveer 15 kilometer af. Wij klonnen ongeveer 1.300 meter en daalden ongeveer 400 meter. Dit alles in ongeveer 8 uur.

ALLERHANDE INFORMATIE

Wij legden eigenlijk 8 dagetappes van de Adlerweg af in vijf stapdagen. Totale afstand was ongeveer 86 kilometer of gemiddeld 17 kilometer per dag. Op die vijf dagen klommen we 5.000 meter of een gemiddelde van 1.000 meter per dag. Wij daalden teven 5.200 meter of een gemiddelde van 1.000 meter per dag. Totale staptijd ongeveer 41 uur of een gemiddelde van 8 uur per dag.

FAUNA EN FLORA

Tijdens deze tocht zagen we heel wat almen waarop duizenden Gentianen stonden. Af en toe zagen we ook Daphne Mezereum of peperboompje, alsmede Akelei, Helleborus of Kerstroos, Salamonssegers, Maagdenpalm, Onze-lieve-Vrouwemantel, Kogelranonkel, prachtige wilde Lelies, Sleutelbloem, blauwe Campanula, Margriet, Lelietje-vandalen of meiklokje en Primula's.

VOORSTELLING TOCHTLEDEN

Paul Cammaert woonachtig in Affligem. Initiator bergwandelen. 55 jaar oud. Doet voor het eerst een deel van de Adlerweg.

Ludwig D'Haese woonachtig in Merchtem. Initiator bergwandelen. 50 jaar oud. Heeft reeds deel 1 van de Adlerweg gedaan.

Beide mannen zijn vroegere collega's en burens. Ze kennen elkaar bijna 30 jaar.

VOORSTELLING ADLERWEG

De Adlerweg doorkruist het volledige Oostenrijkse Tirol. Deze begint in Sankt-Johan in Tirol om te eindigen in Lech. De adelaar (adler) is tevens het symbool van Tirol. Deze weg werd samengesteld uit reeds bestaande paden en is 280 km lang, verdeelt in 32 etappes.

Dag 1, zaterdag 24 juni 2006

Ludwig gaat Paul in Affligem oppikken om 02.00 uur. Vandaar gaat het via de autosnelweg naar Pertisau, gelegen aan de Achensee. Rond de middag komen we aan in Pertisau waar we onze eerste overnachting zullen hebben in een klein pensionnetje. Onze auto mag tevens op hun parking blijven staan tijdens onze tocht. In de namiddag verkennen we eerst het dorpje en vervolgens maken we een wandeling langs de Achensee tot Gais Alm (938 m). Het is mooi maar warm weer. Er is veel volk op en langsheen de Achensee.

Achensee

Gais Alm

Zondag 25 juni 2006

- Van : Achensee 929 m
- Naar : Lamsenjoch Hütte 1.953 m
- Afstand : 17 km
- Stijgen : 1.350 m
- Dalen : 350 m
- Duur : 6 uur

Rond 07.40 uur zijn we vertrokken in Pertisau onder een bewolkte hemel. We volgen de Alpin weg nr. 4. Na een dik uur komen we aan de Senhutte en de Falzturnalm (1.089 m). Rond 10.00 uur brak de zon door en werd het warm weer met een straal blauwe hemel.

Onderweg komen we heel wat mooie bloemen tegen onder ander de wilde roos, zie afbeelding hieronder.

Vervolgens klimmen we langzaam verder tot Gramai Alm (1.263 m) waar er juist almfeesten gehouden worden. Het is er dan ook tamelijk druk. We hebben er dus niet lang verbleven.

Gramai Alm met daarachter de Lamsen Spitze.

Almfeesten

Een brugje ware beter geweest

De Lamsenjoch Hutte (1.953 m) zelf zien we maar opduiken in de laatste 10 minuten van ons traject. Ze is wel zeer mooi gelegen omgeven door het ruwe gebergte.

Lamsenjoch Hütte

Van aan de hut zien we, onder de Lamsen Spitze een sneeuwveld waarop vier gemzen zich hebben neergelegd om er wat verkoeling te zoeken. Het is vandaag immers terug zeer warm weer. Die gemzen liggen er meer dan een uur. Ook de huttenwirt komt eens een kijkje nemen, dit is blijkbaar geen alledaags gebeuren.

Lamsen Spitze (2.508 m) met in het onderste sneeuwveld vier gemzen (zie uitvergroting)

Nadat we ons geïnstalleerd hebben in een tweepersoonskamer bezoeken we de Binsalm (1.632 m). Onderweg komen wij een 75 jarige Duitser tegen waar we een gesprek mee beginnen. Deze man is tevreden dat hij op zijn leeftijd nog dergelijke tochten kan maken. Ook wij hopen dit nog te kunnen doen op die leeftijd.

Binsalm

Toen we terug naar de Lamsenjoch Hütte gaan passeren we een bron. Van aan die bron loopt er een leiding van 800 meter lengte om de hut van drinkbaar water te voorzien. Na de zomer zal deze leiding afgebroken worden en volledig heropgebouwd worden na de winter. Ook tijdens de zomer dient de leiding voortdurend gecontroleerd en hersteld te worden nadat delen ervan vernield zijn door steenlawines. De leiding overbrugt tevens een hoogteverschil van 200 meter. De huttenwirt heeft dan ook heel wat werk om zijn waterbevoorrading in stand te houden. De hut is voorzien van een hypermoderne, verwarmde, Trockenraum waar we onze bezwete kledij kunnen laten drogen. De hut zelf wordt bevoorrad met een 4 x 4 die telkens 16 km enkel dient af te leggen langsheen een jeepweg. We kunnen ons vandaag geen douche nemen doch we hebben wel warm water.

's Avonds zien we nog eens zes gemzen in de buurt van de Lamsen Spitze.

Maandag 26 juni 2006

- Van : Lamsenjoch Hütte 1.953 m
- Naar : Falken Hütte 1.856 m
- Afstand : 16 km
- Stijgen : 800 m
- Dalen : 900 m
- Duur : 6 uur

Voor ons vertrek merkt Paul nog twee marmotten op rond de hut. De zon schijnt terug aan een azuurblauwe hemel en het belooft weer een mooie, warme, dag te worden. Een telefoontje naar het thuisfront leert ons dat het gisteren een ganse dag geregend had en ook vandaag regende het in België. Wij hadden daar niet veel last van. Rond 07.30 uur zijn we vertrokken aan de hut.

Op weg naar de Gramai Hochlegeralm (1.757 m) zien we terug drie gemzen. De gems die het dichtst bij ons staat stelt onze aanwezigheid niet erg op prijs. Telkens wij naar deze gems kijken blaast zij in onze richting. Na ongeveer één uurtje komen wij aan in de Gramai Hochlegeralm. We zijn de enige gasten. De boer, die de alm runt, wist ons te zeggen dat hij 100 koeien heeft doch dat deze nog op stal staan. Het is nog te vroeg om het vee op de alm te laten grazen. Trouwens na een zestal weken dienen de koeien terug naar beneden gebracht te worden door gebrek aan groen.

Vervolgens stapten we naar Ahornboden (1.203 m) waar onder andere Engalm gelegen is. Dit is een bijzonder beschermd gebied. Hier staan onder andere ahornbomen die meer dan 800 jaar oud zijn. Deze bomen worden dan ook gekoesterd. Van de bladeren van deze bomen maakt men onder andere de bekende Ahornsiroop. Het is wel jammer dat er zoveel volk is. Juist voor Ahornboden is er een grote parking aangelegd die men kan bereiken via een mautweg (tolweg). In Ahornboden zelf staan enkel wat oude boerderijtjes, één kaasfabriekje en enkele winkeltjes. Het is weer zeer warm en we moeten ons goed beschermen tegen de zon.

Op weg naar Ahornboden

Ahornboden

In Ahornboden heeft men geen grasmachine nodig

Van Ahornboden is het steeds klimmen tot de mooi gelegen Falkenhütte (1.856 m). Hier en daar dient er wel nog een enkel sneeuwveldje overschreden te worden.

Rond 15.00 uur komen we aan in de Falkenhütte. Bij aankomst zien we een foto hangen van Bruno de bruine beer die al enkele maanden de omgeving onveilig maakt. De huttenwirt weet ons te zeggen dat Bruno er niet meer is, en dat een jager hem doodgeschoten heeft. Jammer eigenlijk, maar anderzijds zouden we hem toch niet graag tegen gekomen zijn. Er zijn geen douches aanwezig in de hut en we kunnen ons enkel maar met koud water wassen. Er is wel een kleine droogruimte waar we onze bezwete kledij kunnen drogen.

Falkenhütte

Maandag 26 juni 2006

- Van : Falken Hütte 1.856 m
- Naar : Karwendelhaus 1.790 m
- Afstand : 8 km
- Stijgen : 400 m
- Dalen : 400 m
- Duur : 4 uur

Rond 08.10 uur vertrekken we. Weer met een prachtige zonnemiel. Eerst dalen we af naar Kleiner Ahornboden (1.400 m). Via het Unter Filztal en de Alpinweg 4 stappen we naar Karwendelhaus (1.771 m). Onderweg zien we een rotsblok naar beneden donderen, zowat honderd meter achter ons. Bomen en struikgewas kunnen deze steen niet tegen houden. (wij evenmin) We slagen het schouwspel gade van op een veilige afstand. Zo zie je dat je toch steeds dient uit te kijken in het gebergte.

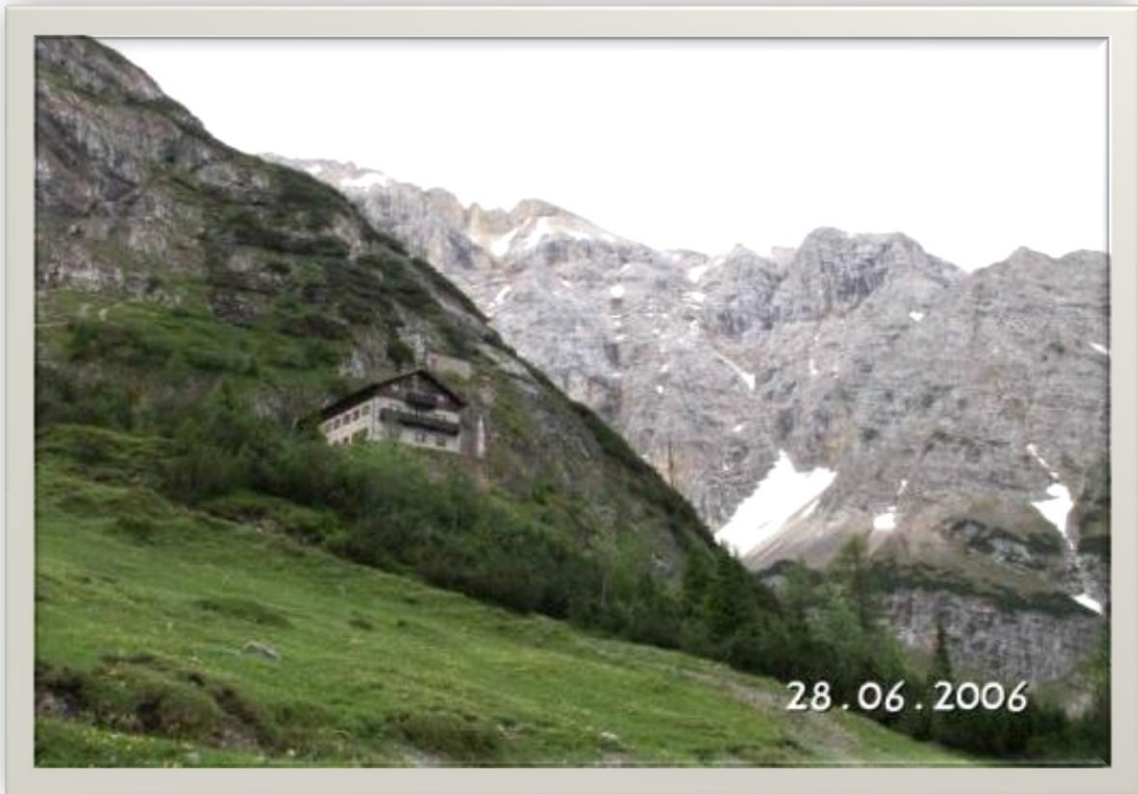
Rond de middag zijn we al in de hut. Er zijn veel mounten-bickers op het terras van de hut. Er loopt dan ook een mooie mautweg van 17 kilometer naar de hut waar de fietsers gebruik kunnen van maken. De wirt heeft buiten een rood geschilderd betonijzer in de grond geslagen. Van op die plek heeft men soms contact met de GSM doch dit is niet steeds het geval en als je al eens contact hebt is het maar één, maximum twee streepjes. Wij hebben slechts één streepje contact waardoor we wel een sms'je kunnen versturen doch om te bellen heeft men twee streepjes nodig. Binnen in de hut is alles vervaardigd uit hout. Op het uiteinde van alle gangen zijn brandladders vastgemaakt om het gebouw gemakkelijk te laten evacueren. We hebben een twee persoonskamer waar zelfs elektriciteit aanwezig is zodanig dat we onze GSM's in onze kamer kunnen opladen. Er zijn geen douches doch er is wel warm water.

In de hut eten wij lekkere kaiserschmarren (zie foto hieronder).

Nadien verkennen we de Birkkarspitze omdat de Adlerweg hierover loopt. Het begint al meteen met een aantal kabelgezeekerde passages. De huttenwirt heeft ons gezegd dat er dit jaar nog niemand over gekomen is. Pas vandaag zouden er twee mensen bij hem overnachten die via de Birkkarspitze (2.749 m) naar de hut zouden komen. Wij houden het dan ook vlug voor bekeken en besluiten dat we de alternatieve weg zullen nemen. We hadden hier immers van bij aanvang rekening mee gehouden. De hut is tegen de wand van de Birkkarspitze gelegen.

Karwendelhaus

Dinsdag 27 juni 2006

- Van : Karwendelhaus 1.790 m
- Naar : Hallerhangerhaus 1.768 m
- Afstand : 21 km
- Stijgen : 800 m
- Dalen : 800 m
- Duur : 6 uur

Vertrokken op 08.10 uur. Het blijft mooi weer. De 17 kilometer lange jeepweg afgelegd naar Scharnitz (964 m) in +- 3 u 30'. Onderweg zien we meiklokjes, wilde rozen en een massa gentianen.

meiklokje

wilde roos

gentianen

allerhande bloemen

Plots wordt onze aandacht getrokken door een restant van een kadaver van een gems of steenbok. Enkel de hoef is nog herkenbaar. Mogelijks een prooi van Bruno de bruine beer?

Zie foto hieronder.

Van in Scharnitz nemen we de taxi naar kastenalm (1.220 m), waar we eten.

Kastenalm

Vervolgens hebben we de klim aangevat naar Hallerhangerhaus (1.768 m).

Rond 14.00 uur komen we daar aan. In Hallerhangerhaus is tevens een Nepalese keukenhulp. Deze is er voor vier maand. Ook vorig jaar was hij vier maand in Hallerhangerhaus geweest. Volgend jaar kan hij echter niet meer terug komen omdat hij maar 2 maal een visum kan krijgen. Een Nepalees is er tevens van overtuigd dat hij enkel maar in de Hemel kan geraken als hij gebedsvlagjes in de richting van de Hemel hangt. Rond de hut hangen er dan ook originele gebedsvlagjes. Voor het eerst op onze tocht kunnen we een warme douche nemen. We dienen hier wel 2 euro voor te betalen voor 4 minuten doch dit hebben we er zeker voor over. Onze twee persoonskamer is nogal aan de kleine kant maar we zijn tevreden. Op 5 minuten loopafstand bevindt zich Hallenhangeralm. We bezoeken deze alm maar er zit nogal veel volk, dus keren we vlug terug naar de hut. Er is terug geen ontvangst en zending met de GSM. Evenwel mogen we gebruik maken van de sateliet-telefoon van de hut.

We ontmoeten er terug bekende gezichten. Onder andere een Duitse dame die alleen reist en zich volledig afzondert en enkel wat drank gebruikt. Ze nuttigt enkel haar zelf mee gebrachte boterhammetjes met kaas.

Paul en Ludwig met tussenin de Nepalees en de huttenwirt

Woensdag 28 juni 2006

- Van : Hallerhangerhaus 1.768 m
- Naar : Schwaz 545 m
- Afstand : 25 km
- Stijgen : 500 m
- Dalen : 700 m
- Duur : 8 uur

Vertrek rond 08.00 uur. Het is betrokken weer. Het ziet er helemaal niet goed uit vandaag. Na zowat één uur stappen begint het te regenen. Voor het eerst dienen we onze regenkledij aan te trekken en dit zou zo voor de rest van de dag zijn.

een van de vele brugjes

een van de vele watervalletjes

In Hallenhangerhaus hadden we vernomen dat Hafelekarhütte, de hut waar we vandaag zouden heen gaan en waar we onze laatste overnachting zouden doorbrengen, gesloten was. Er zouden grote werken bezig zijn aan deze hut alsook aan de stoeltjeslift die er op uitgeeft, en dit voor de rest van het jaar. Dit is uiteraard een streep door onze rekening. We hadden er op gerekend dat we morgen met de stoeltjeslift naar beneden zouden kunnen gaan om vervolgens met een taxi naar onze wagen te rijden, om vandaar dan huiswaarts te keren. Hierop besluiten we om onze dagtocht te wijzigen. Na het bestuderen van de kaart zien we dat er een weg is van aan Hallerhangerhaus naar Schwaz. Van hier uit is het dan ook niet meer zo ver naar Pertisau waar onze auto staat. Vervolgens beginnen we aan deze toch wel zware dagtocht.

Mooie lager

een van de vele watervalletjes

Aan het station van Schwaz nemen we een taxi naar Pertisau waar we de nacht doorbrengen.

bewolking in het dal

Als alles goed gaat beginnen we aan deel drie van de Adlerweg in september 2006.

ADLERWEG DEEL III (ALPIENE VARIANTE)

Zaterdag 2 september 2006

In Affligem Paul gaan oppikken om 01.30 uur. Aangekomen in Ehrwald omstreeks 11.30 uur. Na ons geïnstalleerd te hebben in ons logement hebben we een wandelingetje gemaakt naar Hochtörle Hutte gelegen is voorbij de Ehrwald-Zugspitzbahn, op een hoogte van 1.459 meter. Het was mooi weer en het terras van de hut was dan ook druk bezet.

Hochtörle Hutte

Zondag 3 september 2006

- Van : Hochzirl 990 m
- Naar : Solsteinhaus 1.805 m
- Afstand : 5 km
- Stijgen : 800 m
- Dalen : 100 m
- Duur : 3 uur

Met de trein van 09.34 uur zijn we vertrokken naar Hochzirl en zijn er rond 11.00 uur.

Hochzirl gelegen op 990 meter hoogte is onze vertrekplaats naar onze eerste hut.

Het is onze bedoeling om het derde deel van de Adlerweg af te leggen. Ditmaal hebben we echter gekozen voor de Alpiene variante welke volledig in het Karwendelgebergte gelegen is. De ene dag zullen we ons bevinden op Duits grondgebied en de andere dag op Oostenrijks grondgebied.

Na zowat drie uur klimmen bereiken we Solsteinhaus welke op 1.805 meter hoogte is gelegen.

Solsteinhaus

Het is zwaar bewolkt toch droog en warm weer. Bij onze aankomst brandt de tegelkachel in de hut wat voor een aangename warme sfeer zorgt. De hut kan 100 mensen te slapen leggen waarvan 42 op kamers en de rest op lagers. Bij aankomst krijg je er meteen een magnetische kaart welke ons verbruik registreert. Van aan de hut hebben we een mooi uitzicht op zowel de Grosser Solstein (2.541 meter) als de Kleiner Solstein (2.637 meter) alsook op de Erlspitze (2.404 meter). Geen warm water of douches aanwezig in de hut.

In de hut logeert er een groepje kinderen die er meerdere dagen kletterstage komen doen.

's Morgens worden we aangenaam verrast met een heus ontbijtbuffet met onder andere yoghurt, muesli en zelfs fruitsla.

Maandag 4 september 2006

- Van : Solsteinhaus 1.805 m
- Naar : Leutasch 1.136 m
- Afstand : 18 km
- Stijgen : 800 m
- Dalen : 1.600 m
- Duur : 6 uur

Vertrek om 07.40 uur bij licht bewolkt weer. Enkele uren later wordt ook die lichte bewolking door de zon weg geblazen en krijgen we een stralend blauwe hemel. Mooie weg naar de Eppzirler Scharte gelegen op 2.103 meter. Om naar de Scharte te gaan is er wel tredzekerheid vereist.

Van op de Eppzirler Scharte hebben we een mooi zicht op de Eppzirler alm. Afgedaald naar de alm gelegen is op 1.459 meter.

Zicht van op de Scharte

genieten van het landschap

Eppzirler Alm

Vervolgens verder gedaald naar het gehucht Griessenbach gelegen op 1.025 meter. (Leutach). Vervolgens de Nordalpenweg gevolgd welke ons tot op de top van de Hoher Sattel (1.495 m) brengt. Daar hebben we op een bank onze boterhammetjes opgegeten. Nadien afgedaald tot in het dorpje Ahrn (Leutasch) waar we een kamer met ontbijt hadden besteld. In dit dorp is er slechts één restaurant welke vandaag juist haar sluitingsdag heeft. Het enige alternatief is een gasthof doch daar gingen de deuren dicht op 17.00 uur. We waren wel net op tijd om nog een ijsje te bestellen en te verorberen. Eindelijk kunnen we ons nog eens douchen met warm water.

Ons pension in Ahrn

Dinsdag 5 september 2006

- Van : Leutasch 1.136 m
- Naar : Meiller Hütte 2.375 m
- Afstand : 8 km
- Stijgen : 1.300 m
- Dalen : 100 m
- Duur : 6 uur

Om 07.40 uur zijn we alweer op weg. Mooi weer doch zware klim met veel stenen. Om 14.00 uur zijn we echter al aan de hut. Pas op het allerlaatste krijgen we de hut te zien.

Meiller Hutte

Vooranzicht Meiller Hutte